

טקס הזיכרון לחללי צה"ל – אנדרטה 2016

ובינינו נמצא הים
השמיים ואולי העולם
וגם הם לא יפרידו בינינו, ילדי הקטן
ואפשר לנסות ולחייך, לאהוב וללכת קדימה
ובסוף ניפגש ונשוב להיות
ילד ואבא ואמא

לפני שעה קלה הורד דגל המדינה אל חצי התורן. מדינת ישראל
עצרה מלכת ועירנו קריית ביאליק התעטפה יגון לזכרם ולכבודם
של יקירינו הנופלים.

ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל כל אחד מאתנו חושב על
יקירו שנפל, על חבר שהלך ולא שב, על חברה שקולה נדס. ביום
הזה, כמידי שנה בהגיעי לכאן, אני נזכר בחברי ובן כיתתי, **אמיר
אפל** ז"ל, שעמו חוויתי חוויות ילדות בבית הספר ובתנועת הנוער
"מחנות העולים"; אני חושב על **יורם אמסלם** ז"ל עמו ומולו
שיחקתי כדורגל בשכונה; אני רואה לנגד עיני את **חן בורשטיין**
ז"ל, שהתגורר קומה מעליי ועמו שיחקנו "קלאס" ו-"אחת
שתיים שלוש דג מלוח"; אני נזכר בחיוכה של **קרן ענתבי** ז"ל,
שלימים הוריה רכשו את הדירה בה התגורר חן בורשטיין ז"ל וגם
היא נפלה בעת מילוי תפקידה; אני חושב על **אסף בנאור** ז"ל,
שהתגורר קומה מתחת לסבי וסבתי.

אני נזכר בחבריי שנפלו אבל מחשבתי נתונה לכל אחת ואחד מ-
142 בנותיה ובניה של העיר קריית ביאליק שנפלו במערכות
ישראל. מחשבתי נודדת אליכן המשפחות השכולות.

ביום המיוחד הזה, כמו בכל יום, אתם, בני המשפחות
השכולות, נאחזים בכל פיסת זיכרון. אתם זוכרים את יום
הלידה, את ברית המילה, את היום הראשון בגן ובכיתה א',
את בר או בת המצוה, את יום הגיוס לצה"ל, את השמחות
כולן, את האהבות ולצדן האכזבות. אתם זוכרים את היום
בו פקדו את ביתכם נציגיו של קצין העיר ובפיהם בשורת
האיוב. אתם זוכרים את זעקת השבר והתדהמה. השנים
חולפות ולרגע לא מפסיקים לזכור.

אך למרות שהנוכחות הפיזית של יקיריכם נעלמה מחייכם, לנצח
תוסיפו להיות אימא של, אבא של, אח ואחות של, הבן והבת של.
בחוברת שיצאה לאור לזכרו של סגן משנה **לידור אסרף ז"ל**,
שנפל ב-30.4.09, בן 21 בנופלו, כתבה אמו סיגלית:

**"הזמן עמד מלכת. ... קולך מהדהד באוזניי – 'אימא' אני
שומעת אותך קורא בקולך העייף כשהיית מתקשר אחרי שעות
ארוכות ללא שינה. הריח שלך באפי ... בעיני רוחי אני רואה את
החיך שלך, המבט שמבין בלי שאני צריכה לדבר ... אוהבת
אותך, ילד יקר שלי, ללא גבול. הכאב קשה מנשוא, הגעגוע בלתי
נסבל. ... מלאך שלי היית בחיך וכך נשארת גם בלכתך. בכל
מקום וזמן אתה איתי, ברוחי ובנפשי. ... תמיד הייתי ותמיד
אהיה גאה לשאת את התואר 'אימא של לידור'."**

אל תחושת האבדן, אל הריק והחלל. אל הגעגועים ולצער על מותם של יקיריכם, מתווסף גם כאב ההחמצה. לעולם לא נדע מה היה קורה אילו היו נשארים בחיים, אילו הקימו והרחיבו משפחות, אילו הגשימו ומימשו חלומות.

אילו יכלו הנופלים להיות עמנו היום, הם לבטח היו גאים בכברת הדרך שעברנו מיום הקמת המדינה וההישגים הרבים שרשמנו בכל תחומי העשייה והיצירה בארץ הנפלאה שלנו.

בטרם יחל יום-עצמאותנו וזיקוקי דינור בשלל צבעים ירקיעו אל השמיים, נתייחד כולנו באחוות-אחים עמכם, בני המשפחות השכולות. נאמץ אתכם אל ליבנו באהבה, ואת יקירינו נזכור ונוקיר בחיי התרבות והיצירה של עירנו קריית ביאליק.